

saadant Hastværk, at Børnene overlæses med Indtryk, de ikke kunne fordøje, at lære et Bysliv at kende med dets ejendommelige Kultur-midler ved Siden af det Liv, der leves ude paa Landet. Jeg henstiller Sagen til den ærede Ministers Opmærksomhed. Idet jeg taler om kjøbenhavnske Forhold, kommer jeg til at tænke paa Frihavnen og den Opgave, som er stillet den. Jeg vil da spørge den ærede Trafikminister, om det er rigtigt, hvad der er fremsat i forskellige Blade, at man ved Indvielsen af den ny Færge, som forbinder Kjøbenhavn med Malmø, ved en eller anden mindre forstaaelig Forglemmelse ikke har faaet nogen Repræsentation for Kjøbenhavns Kommune med. Hvis det forholder sig rigtigt, at man har haft Repræsentanter til Stede for alle Institutioner og Kredse, som i øvrigt kunde have Interesse i Frihavnen og den dertil knyttede Færge, forekommer det mig, der er begaaet en Forglemmelse ved at springe Kjøbenhavns Kommune og Borgere over. Det kan nemlig ikke nægtes, at det for Frihavnen, for Gennemførelsen af det Formaal, Staten har villet virke for ved dens Tilblivelse, har stor Betydning, at ogsaa netop Kjøbenhavns Borgere have en Iøvelse af, at det er en Sag, som særlig de paa første Haand skulle tage op og bringe det mest mulige ud af. En Forglemmelse af den nævnte Art tager sig da besynderlig ud. Jeg ser i dette Øjeblik ikke Sagen fra den kjøbenhavnske Kommunes Synspunkt, men fra Statens, der kan antage over, at der her er forsømt en Lejlighed til at lægge Kjøbenhavns Befolkning paa Hjerte, at Sagen særlig vedkommer den og særlig har Krav paa dens Interesse og dens Arbejde. — Jeg maa saa maaske tale et Øjeblik om en Sag, der vedrører den ærede Indenrigsminister. Der findes i § 19, III. L. en Bevilling til Danmarks Afholdsforening, som forøger det Tilskud, der i tidligere Aaringer er givet den. Jeg skal ikke udtale mig om Sagens almindelige Betydning; jeg gaar ud fra, at dens Værdi for vort Samfunds Udvikling er anerkendt fra alle Sider. Det ligger allerede i den tidligere Bevilling. Men idet der er Tale om at forøge denne Bevilling, melder det Spørgsmaal sig ganske naturligt, om det egentlig er rigtigt at lade denne Bevilling udelukkende tilfalde een Forening, medens der faktisk er en Række Foreninger, der paa noget forskellig Maade arbejde for det samme Formaal. Forholdet er det, at den Forening, her er Tale om, ganske vist har det største Antal Medlemmer og driver sin Virksomhed i den største Stil, men paa den anden Side er det lige saa givet, at det væsentlig er blandt Landboerne, at

den har sit Tilhold, og der er ikke nogen Tvivl om, at i denne Sags Tjeneste er Købstæderne en fuldt saa nødvendig Jordbund at arbejde i. Nu har det vist sig, at det væsentlig er andre Former for Organisation, der bedst kunne slaa Rod i Købstæderne, hvor Forholdene tit ere saa meget vanskeliggere at beherske, at der maa sættes endnu større Interesse og Ofservillighed ind paa at føre Sagen igennem. Men alle disse andre Foreninger staa uden nogen som helst Delagtighed i dette Statsilskud. Jeg henstiller derfor, om det ikke kunde være naturligt at give Bevillingen en saadan Form, at det blev muligt for Ministeren ogsaa efter en passende Maalestok at betænte andre Foreninger, der arbejde i samme Sags Tjeneste. Jeg tror, der vilde gøres Nytte derved, jeg tror navnlig, at Kampen mod de berusende Drikke og deres Herredømme i Købstæderne vilde faa en Støtte, hvis man udduede Bevillingens Kammer saaledes, som jeg her har antydet.

Endelig er der et enkelt Spørgsmaal, som jeg gerne vilde rette til den højtærede Kultusminister, et Spørgsmaal, som maaske ved første Nefast kan se lidt besynderligt ud, men som dog, tror jeg, fortjener, at man sætter en Smule Opmærksomhed derved. Det har været mig sørgelig paafaldende, hvorledes man flere Gange har begyndt paa at staffe vor Litteratur samlede Udgaver, besørgede af kyndige Mænd, af vore store klassiske Forfattere, men at det mere end een Gang er gaaet saaledes, at disse Udgaver ere strandede paa Vejen, fordi det var umuligt at føre dem igennem ved private Kræfter, idet der ikke er noget læsende Publikum, der er bemidlet nok eller stort nok til at bære saadanne Foretagender. Den store, udmærket besørgede Udgave af Grundtvigs poetiske Værker nærmer sig ganske vist nu, efter mange Aars Forløb, sin Fuldbendelse; men det har været under overordentlig store Vanskeligheder og kun derved, at en enkelt Privatmand har sat store Kapitaler ind derpaa, og det uagtet Aar for Aar og Bind for Bind det Arbejde, der er gjort ved disse Udgaver, er blevet ringere og ringere betalt og tilsidst er besørget helt gratis. De store Summer, der ligge begravede her, vil virke med til at stramme andre fra at slaa ind paa samme Vej.

Et endnu mere iøjnefaldende Tilfælde — efter som der ved Grundtvig dog er Ud-sigt til, at Været bliver særdigt — foreligger i et andet Foretagende, en stor Udgave af Baggensens poetiske Værker, foretaget efter mange Aars Forberedelse af en Mand, der sidder inde med Betingelserne for et